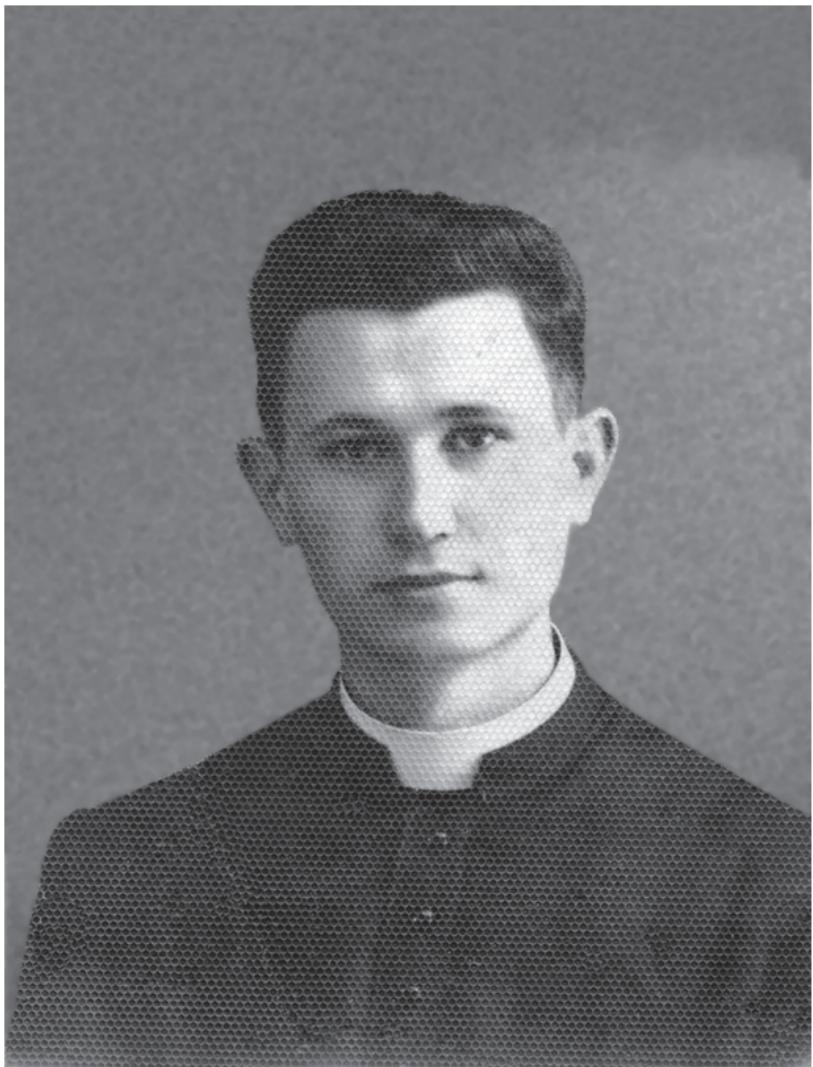

Pula, 2004.

*Ova knjiga izlazi
prigodom zaključenja
biskupijskog postupka
za proglašenje blaženim
sluge Božjega Miroslava Bulešića
(11. rujna 2004.)*

MIROSLAV BULEŠIĆ GOVORI
Kraći izbor iz tekstova Sluge Božjega

Miroslav Bulešić - portret

UVOD

Nakon nekoliko objavljenih knjiga različitih autora u kojima se u kraćoj ili dužoj formi, znanstvenijim ili popularnijim stilom, prikazuje život i žrtva Sluge Božjega Miroslava Bulešića (1920. -1947.), svećenika porečko-pulske biskupije, držali smo prikladnim da se prigodom uspješnog završetka biskupijskog postupka za njegovo proglašenje blaženim objelodani kraći izbor iz njegovih sačuvanih tekstova (dnevničkih zapisa, propovijedi, pouka, pisama...).

Ujedno smo ovom knjižicom željeli dati skromni doprinos obilježavanju 1700. godine od velikog Dioklecijanovog progona Crkve i mnogobrojnih mučeništava svetih tijekom tog progona godine 304., a što upravo ove, 2004. godine Opća Crkva spominje.

Čini nam se primjerenim upravo u toj godini objaviti ovaj kratki izbor originalnih tekstova nama vremenjski i prostorno bliskog svjedoka vjere, gotovo našeg suvremenika - vlč. Miroslava Bulešića.

Izbor iz tekstova tematski je određen (svaki je tekst svojevrsno malo razmatranje), popraćen je s tek najnužnijim bilješkama te, koliko je bilo moguće, uskladen s današnjom hrvatskom jezičnom normom.

Iako nakon svećeničkog ređenja Miroslav Bulešić nije puno zapisao, jer bio je akter, i to iznimnog duhovnog dinamizma, a ne tek kroničar svoga vremena, iz onoga što je zapisao izbjiga zanos i žar za Krista, Evangeliye, vjeru, Crkvu, kao i njegova ozbiljnost, odgovornost i zrelost, pa i kad stavlja na papir čisto praktične misli. I kad izriče općepoznate istine i stavove, te istine i ti stavovi ne doimaju se kao tzv. opća mjesta, već zbog njihove iskrenosti i osvjedočenosti djeluju autentično i životno.

Ti su tekstovi nastali u određenom povijesnom kontekstu, ali ga, kao i svako autentično duhovno isku-

stvo, istodobno i nadilaze.

Današnjem čitatelju, kao što se je činilo i brojnim ondašnjim njegovim slušateljima, mogu se neke njegove riječi činiti prezahtjevnima, "pretjeranima"; no očito je iz njegovih zapisa (osobito iz njegovog Duhovnog dnevnika) da je on imao živo iskustvo svetoga te uporno i ustrajno najprije sam nastojao oko vlastitog usavršavanja i posvećenja, a potom s tim visokim zahtjevima izlazio pred svoje slušatelje, bilo vjernike na župi bilo sjemeništarce u Sjemeništu, pa i pred svoju subraću, osobito mlađe svećenike, prema onoj: "što govori inom (drugima), to sam svojim potvrđuje činom".

Iako su neki od tekstova koji slijede u ovom izboru zacijelo već poznati štovateljima Sluge Božjega i drugima, jer su već bili inkorporirani ili čak istaknuti u ranije objavljenim tekstovima (životopisi, članci u Ladonji, brošure...), ipak, ovako doneseni jedan za drugim, djeluju posebno svježe i autentično. Omo-gućuju nam da gotovo čujemo Slugu Božjega, njegov živ i jasan govor, u različitim, najčešće dramatičnim situacijama njegovog na zemlji kratkog, ali intenzivnog života, prožetog vjernošću Bogu, Crkvi i svom narodu. Istodobno možemo osjetiti odjek zahtjevnih, teških pa i po mnogo čemu - za Crkvu i za narod - presudnih zbivanja od početka II. svjetskog rata pa do ljeta 1947., kad je sluga Božji Miroslav Bulešić posvjedočio svoju vjernost Bogu i Crkvi podnijevši smrt nakon krizme u Lanišću 24. kolovoza 1947. godine.

POUKE I PORUKE

SRŽ KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

“Jezgra kršćanstva jest: ljubav prema Bogu iznad svega i ljubav prema bližnjemu. Drugim riječima, srž kršćanskog života je u ovim dvjema zapovijedima: ‘Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, iz sve duše svoje...Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga’ (usp. Mk 12, 30-31). - Ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu nije samo riječ, već se ona mora ostvarivati u djelu. Jer: ‘Neće u Kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine!, nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima’ (Mt 7,21).”

Baderna, 10. kolovoza 1945.

O SVEĆENIČKOM APOSTOLATU

“Mi [svećenici] predstavljamo Isusa. Kad bi On bio na našem mjestu, kako bi radio? Koliko brige u njemu, koliko dobrote, razumijevanja, zanimanja (tako da je u svojem javnom životu neprestano kretao se po Palestini, da svima čini dobro...), a ujedno u njemu koliko tuge za one koji ga nisu htjeli, koliko molitava za sve, koliko žrtava...! Hoćemo li uspijevati u našem radu? Budimo združeni s Njime! ...Dakle uže sjedinjenje s Njime i u molitvi i u žrtvama i u dobroti.

...Doći će veći uspjesi apostolskog rada, koji ipak neće biti naši uspjesi već Njegovi, jer mi nećemo radići za se, sebi u čast, već za Nj i Njemu na čast.”

Pismo A. Prodanu, Pazin, 11. svibnja 1947.

O ĆUDOREĐU

“I još prije nastupio sam javno a i u razgovorima s članovima narodne vlasti protiv nemoralnih plesova, zato jer želim da se omladina sačuva moralno zdrava; jer ako je zdrav moralno mladić i djevojka bit će zdrave i obitelji - zdrav temelj našem narodu, koji mora da po moralnim zakonima živi ako neće da propadne.”

Pismo vlastima, Kanfanar, 14. ožujka 1946.

KRŠĆANSKI NAUK

“Kršćanska nauka je temelj, jedini temelj, sadašnjem čovječanstvu i budućem. Nekođi od subraće se pitaju što bismo mi morali učiniti da dođemo u susret tužnim ljudima. Ja se držim ovoga: naučavati ih na svaki način vjerske istine. - A ljudi to od nas i očekuju.”

Baderna, 18. kolovoza 1944.

POBOŽNO ŽIVLJENJE

“...Vođeni djetinjim duhom prema Bogu, prema mudrom, jakom, svemoćnom i ljubljenom Ocu na nebu, živimo pod okom Gospodnjim, u društvu s Njime, u prijateljstvu Njegovom. Njemu se obratimo, kao što se maleno dijete obrati svojoj majci i ocu, za svaku stvar: On će nam sve dati, ako nam je korisno za zdravlje i spas duše.”

Baderna, 1. siječnja 1944.

ČOVJEK - SLIKA BOŽJA

“Bog nas je stvorio na sliku i priliku svoju. Ta se slika zamazala u nama grijehom ili zlim nagnućima, napastima koje su istu dovele do grijeha. Mi moramo to istesati svakidanjim radom. Kao što pčela leti od cvijeta do cvijeta te siše onaj nektar, da od njega učini si hranu i uživanje, med; ili kao što mrav svakidanjim naporom radi oko svojeg boljšitka noseći nešto hrane u svoju kuću, tako moramo se i mi mučiti da nakupimo dobrote, sličnosti s Bogom, da budemo uživali jednom ‘med’, ‘hranu’ vječne slave.

... Služimo Bogu, a odrecimo se djela vražjih!”

Barban, 16. srpnja 1946.

BITI PONIZNI

“Ne smijemo biti oholi, ne smijemo prezirati drugoga, već ponizni, tj. prepoznati se za ono što stvarno jesmo. - Svatko od nas grijesi. Svatko od nas pada. Svaki grijeh i pad mora nas još više potaknuti na to, kako ćemo se poniziti i popraviti.”

Kanfanar, 18. kolovoza 1946.

SUDBINSKO PITANJE

“Tko je Krist?

Znak protuslovlja! Postavljen za uskršnje mnogima
u Izraelu, a mnogima za propast.

‘Tko bude vjerovao, onaj će se spasiti!’

Svijet [je] razdijeljen na dva tabora:

Jedni za Krista, drugi protiv Krista.

S kojim hoćemo mi?”

Kanfanar, Svijećnica, 2. veljače 1946.

O KRIZMI

“Božanski život u nama započeo je na krštenju... Dok je malena loza treba joj manje hrane, moći! Kad naraste i kad se povećaju pogibli da se uništi, treba više jakosti. Tako i s nama! Izvrgnutim zlu, treba više Božanskog života! Zato je sv. potvrda! Dijete maleno! Dijete odraslo! Apostoli napunjeni Duhom Svetim postaju neustrašivi!”

Kanfanar, 22. rujna 1946.

CRKVA I NJENI SLUŽBENICI

Htjeti vidjeti što nam govori povijest o Božjim na-mjesnicima na zemlji znači najprije se otpustiti svojim mislima u jeruzalemsku Crkvu, pa zatim s apostoli-ma i prvim vjerovjesnicima poći po tada poznatom svijetu. Morali bismo ih pratiti, promatrati sve njihove muke i napore, sve njihove progone, gledati njihovu mučeničku smrt. S njihovim neposrednim nasljednicima morali bismo se spustiti u katacombe, i ondje boraviti skoro 3 stoljeća. I tu trpljenje, ljubav, mučenička smrt. Nakon toga možemo gledati vedrije dane svete Crkve, kad je zasjao križ u Rimu i u cije-lom Rimskom Carstvu. Ali tko će moći sada pobrojiti one škole, ubožnice, sirotišta, bolnice i druge zavode, što ih [je] Crkva podigla po svojim biskupima i sveće-nicima od onih davnih vremena do dana današnjega! I eto kad su novi narodi nagrnuli u Europu, eto opet svećenika, koji su im uza slatki jaram sv. vjere i nauke Kristove pružili i prosvjetu...

Kringa, 9. srpnja 1944.

ULOGA KATOLIČKE CRKVE U NARODU

“Spomenuo sam ljudima što je Katolička Crkva učinila na socijalnom, kulturnom...polju u svijetu, a i u samoj Istri.

Dosta [je] izustiti ime Dobrila da ima čovjek pred očima veliko djelo svakovrsnog razvoja našeg naroda.”

Baderna, 29. lipnja 1945

O PAPI

“Sv. Petar boravio je u Rimu, gdje je prolio i svoju krv za vjeru u Krista. Ali on nije umro, već živi u nasljednicima. Povijest nas povezuje s prvim Papom Petrom i dokazuje nam da je Papa u Rimu nasljednik Svetoga Petra, [da je] on namjesnik Kristov i Glavar Crkve Kristove...Mi poput dobre djece pustimo se voditi od majke Crkve i tako ćemo postići svoj cilj.

- Kad se govori o Rimu, govori se o središtu Katoličke Crkve, koja je po cijelom svijetu raširena, a nipošto se ne govori o Rimu...kao glavnom gradu Italije. To nije naša briga. Isto tako, naša pripadnost Katoličkoj rimskoj Crkvi ne smeta nama da se mi nacionalno razvijamo i ne prisiljava nas da mi pripadamo pod jednu ili drugu državu. Crkva je mati za sve, bez ikakve razlike. Isto tako, kad se govori o Papi, namjerava se govoriti o njemu kao glavaru Crkve, a ne o jednom Talijanu. Papa je jednak za sve...”

Baderna, 29. lipnja 1945.

O NAPADIMA NA CRKVU

“Zašto protivnosti prema Crkvi? Jer govori istinu, poput svojeg Božanskog Učitelja! Kako protiv njega, jer ih je istina pekla, tako se i protiv Crkve navaljuje!

“Ti si Petar, i na toj stijeni ja ću sagraditi Crkvu svoju!”

Kanfanar, na Petrovo, 29. lipnja 1946.

O BEZBOŽNIČKOM SUSTAVU

“Mi [svećenici] moramo puno učiti (- nadodaje -) i osobito posvetiti svoju pažnju problemu, koji nas najviše muči. Nije dosta prezirati razne sustave, mora ih se temeljito poznati, jer imaju i oni svoju nauku, svoju vjeru, svoju mistiku. Upoznati ih se mora, ako se hoće u koštac ih uhvatiti.”

Zapisnik “Zbora sv. Pavla”, Pazin, 12. prosinca 1946.

CRKVA U POSLIJERATNIM PRILIKAMA

“Oni traže na tajni i varljivi [tj. prevarantski] način ili prisilno udaljiti pučanstvo od Boga, od Crkve, od kršćanskog čudoređa. Pa i prijete smrću onima koji hoće i moraju rasvijetliti narod o ovoj pokvarenoj propagandi bezboštva. Je li ovo sloboda koju nam se hoće dati?

Mi nećemo da uđemo u politiku, u kojoj je svaki građanin sloboden [sudjelovati], ali ne možemo a da ne javno osudimo takva mnijenja koja se protive Božjem i čovječjem pravu. Nukamo zato dobar narod da sačuva u sebi netaknuto odanost Bogu i Crkvi. U tom općem potopu ona je jedina daska spasenja, koja nam ostaje.

... Crkva je izvršila svoj zadatak i u ovim teškim vremenima.”

Osobni zapis nakon rata, od 1945.

PROGRAM ŽIVOTA KRŠĆANINA

“Propeti Krist je naš Bog i naš Kralj, Crkva je naša Majka, vjera je spas naših duša i najveća dragocjenost i svetinja!”

*Zaključni usklik uz razmatranje
o Velikom petku (1946.?)*

KRISTOV UČENIK

“Naša dužnost je vraćati Isusu ljubav za ljubav: tu ljubav dokazat ćemo Mu u trpljenju, jer je i Isus po trpljenju svjedočio da nam hoće neizmjerno dobro!”

Osobni zapis (bez datuma)

ZNAKOVI NADE

“Ima znakova u mnogim mjestima da cvate kršćanski život. Mnogi su uvidjeli u propadanju čovječanstva u ponor posljedicu svojeg udaljavanja od Boga. I k njemu se vraćaju s iskrenim povjerenjem i svjesno ponosni. Tu i tamo cijeli narodi našli su, u ponovljenom kršćanskom životu, put koji izvodi iz oluje. Drugi idu prema tomu. Uviđaju u jasnim znakovima vremena put istine te mučno napreduju k dalekom obzoru od koga im dolazi vedra svjetlost.”

Osobni zapis (bez datuma)

KRŠĆANIN I MARIJA

“ ‘Jedno je samo potrebno’ i to: spasiti dušu. Zato treba slušati Krista poput Marije. Mi Njega slušamo kada štujemo sve Njegove zapovijedi. Naučimo se od blažene Gospe koja ‘sve čuvaše u svom srcu’. Držimo i mi u srcu i provodimo u praksi života sve upute Kristove. Majka će nam s neba pomoci.”

Kanfanar, Velika Gospa 1946.

KRIST - SVJETLO SVIJETA

“Krist je svjetlo: ego sum lux mundi*. - Krist svojim naukom pokazat će nam pravac života, Krist svojim primjerom vodit će nas putem spasenja; nauka Kristova mora da vlada našim duhom, tj. našim mislima, našim sudom, našim načelima. Mi smo kršćani i kao takvi moramo biti svjesni da nas nosi Kristov duh, Kristov život. Zato ne smijemo promatrati život s naručnog, zemaljskog gledišta, nego sa vrhunaravnog. - Postoji vječnost i pravda!

Svatko će primiti po svojim djelima. Prije svake odluke [neka bude upit]: ‘Što koristi čovjeku da dobije sav svijet, a izgubi dušu svoju’ (Mt 16-26).

Živimo po načelu: ‘Samo je jedno potrebno’ (Lk 10, 42).”

Baderna, Svjećnica, 2. veljače 1944.

* Ja sam svjetlo svijeta.

USMJERENI K BOGU

“Trpimo svi za ljubav do Boga. Sve će svršiti na tom svijetu, i trpljenje i žalost, a na drugom čeka nas slava, ako budemo znali za ljubav do Boga pretrpjeli. Sve mogu u Onome koji me krijepi”.

Duhovni testament, Baderna, 23. travnja 1945.

O SVETOJ BRAĆI, SUZAŠTITNICIMA EUROPE

“Blagdan sv. Ćirila i Metoda. Preporučio sam slavnim, našim Apostolima, naše zemlje i ljude, da bi opet naši ljudi upoznali i živjeli po onoj vjeri, koju su oni prvi širili između nas.”

Baderna, 7. srpnja 1945.

O NEDJELJI, DANU GOSPODNJEM

“Najprije je Bog i njegove zapovijedi, pa naša duša,
pa sve drugo.

Radimo savjesno u delavnik [tj. radni danom], ne
gubimo ni malo vremena. Dosta je!

Sedmi dan ima svatko pravo da otpočine i da ide na
sv. misu.”

Kanfanar, Presveto Trojstvo, 16. lipnja 1946.

O ČESTITOSTI

“Čovjek valja da je najprije pošten. Na poštenju se gradi kršćanstvo.

Nije dosta se isповijediti, već se čovjek mora popraviti.”

Kanfanar, Presveto Trojstvo, 16. lipnja 1946.

PRAVA LJUBAV

“Ne ljubi bližnjega tko ne ljubi Boga; ni Boga, tko ne ljubi bližnjega”

Kanjfanar, Sv. Antun, 13. lipnja 1946.

O BOŽIĆU

“Božić! Blagdan radosti i veselja! Blagdan koji je od najraniјeg djetinjstva usađen u našu dušu, koji obuhvaća sav život čovjekov, i sunčano djetinjstvo i sijedu starost. Dijete se raduje malom djetetu Isusu, jer vidi u njemu sličnog sebi, a starci suznim okom promatraju isto dijete, jer vide u njemu blizinu i dobrotu Božju... Svi Kristu pristupimo i jednim glasom radosno zapjevajmo: ‘U se vrijeme godišta, mir se svijetu navješta...’

A po Novoj godini postanimo novi ljudi: puni vjere, puni ufanja, puni ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu.”

*Baderna, pismena čestitka
župljanima uoči Božića 1944.*

USKRS

“Uskrs je! Sva naša nutrina treba da bude neko uskrsnuće, uzdignuće nad zemaljsko, vremenito i svagdanje. Uskrsnuti znači biti slobodan i neodvisan o zemlji. Uskrsnuti znači biti svjestan da nam je Krist oprostio grijeha, da smo djeca Božja, da imamo zalog vječnoga života i pravo na baštinu u nebu. -

Kada bismo imali savršenu uskrsnu vjeru bilo bi u nama nešto pobjedničko, neko sunčano svjetlo koje bi divno preobrazilo svagdanji život s njegovim brigama i nevoljama.

Vjerujmo, jer samo tako pobijedit ćemo svijet i sve ove poteškoće! Sretni ćemo biti na tom svijetu, a sretniji i nagrađeni na drugom.”

Motovunski Novaki, 2. svibnja 1943.

POZIV

“Plače Isus videći tvrdokornost Jeruzalema - i pro-rokuje kaznu.

Plače Isus i nad našim dušama, kada ih vidi zamažene u grijehu, otvrđnute u grijehu.

Plače nad onima koji su zaboravili put u Crkvu, koji se kaljaju nečistoćom!

Svi na popravak života!”

Kanfanar, 11. kolovoza 1946.

O KRŠĆANSTVU

“Kršćanstvo je nauka života. To je život. Ako ga se hoće [razumjeti] potpuno, treba ga živjeti. Život ga objašnjuje i opravdava (ili potvrđuje).”

Žminj, 13. veljače 1946.

O VJERI

“Ima ljudi koji se ravnaju i žive samo po svojim osjetilima. A ima i ljudi koji se u svemu ravnaju po svojem razumu. Ni jedni ni drugi ne poznaju uzvišenosti ni bogatsva kršćanskog života. Samo ga oni poznaju, koji živo vjeruju u Isusa, Sina Božjega, i u ovoj vjeri traže samo ono što je i Isus tražio. Njihov je najveći cilj i najuzvišeniji ideal, da stupaju stopama Isusovim i da slijede Onoga koji je ‘put, istina i život’ i ‘u komu je sve blago mudrosti i znanja’ (sv. Pavao, Kol 2,3). Oni ljube sve koje je Isus ljubio. Oni izabiru ono što je Isus izabrao: dragovoljno siromaštvo, trpljenje, križ, poniznost pred Bogom, odricanje. Oni vjeruju da je Isus Sin Božji, neprevarljiva istina, mudrost Božja, sve njihovo. To je plod duboke i žive vjere u Isusa Sina Božjega. Što je ova vjera dublja i što više oživljava dušu, tim se savršenije uzdiže nad svijet i nad sve što je prolazno”.

Motovunski Novaki, 2. svibnja 1943.

LJUBAV KRŠĆANINA

“Imademo siromaha, nevoljnika, udovica; svi su oni naša braća, bliska braća, prema kojima moramo imati otvoreno srce i ruke. Njih trebamo pomoći. - Ako budemo živjeli po svojoj vjeri to ćemo i učiniti: jer ćemo mi biti sigurni da, prema riječi Isusovoj: ‘Ono što činite svojemu bližnjemu, meni činite.’ - Tada ćemo imati plaću na nebu: ‘Dođite, blagoslovjeni Oca mojega! Primitate u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!’ (Mt 25, 34). - To je i svrha našeg života!”

(Baderna, 10. kolovoza 1945.)

I U RATU - ČOVJEKOLJUBLJE

“Između žalosnog, tužnog, krvlju natopljenog naroda mi [svećenici] moramo biti dobri Samaritanci koji tješimo, liječimo, uzdižemo, zavijamo svaku ranu u bijeli omot ljubavi;
jer mržnja krvari, a ljubav začiplje [zatvara, zacijeljuje] rane.

Ljubavi, ljubavi treba danas u nama, da je možemo širiti riječju, a osobito djelom.”

Pismo, I. Paviću, Baderna, 27. svibnja 1944.

KRIŽ - DOKAZ LJUBAVI

“Ljubav Isusova prema nama dokazana je Njegovom smrću na križu.

Ljubav naša prema Isusu dokazuje se našim svagdanjim trpljenjem, strpljivošću s bližnjim”.

Kanfanar, Veliki petak, 19. travnja 1946.

NA ZEMALJSKOM PUTOVANJU

“Preporuka: često na liječenje (u sv. isповijedi) i na hranjenje (u sv. pričesti).”

Kanfanar, 1. siječnja 1946.

MIROTVORNA LJUBAV

“Mržnju se je sijalo: bralo se je mrtvace!
Mržnja čini da čovjek zgrabi u svoju šaku pušku pa da
ubija, da uzme svoje žigice pa da pali.
Ljubav sve spaja! Krist pomiruje čovječanstvo u lju-
bavi.
Ljubimo li mi brata svoga?”

Kanfanar, 6. prosinca 1945.

PREOBRAŽENJE

“Preobraženje Isusovo: Slava Kristova, kada mu baš prijeti smrt. Pouka za nas: dokaz da ćemo i mi uskrsnuti, i naše će tijelo postati slično njegovom. Zato i to tijelo čuvati, da ga ne zauvijek upropastimo. Čekajmo Spasitelja, koji će pretvoriti naše slabo tijelo, i učiniti će ga sličnim svome slavnome Tijelu.

... Cijeli naš život mora težiti za ovim preobraženjem! Euharistija jest sakramenat preobraženja: ujedinjenja s Kristom!”

Baderna, 6. kolovoza 1944.

SLIKA

“Naročito draga nam se ukazuje slika Blažene Gospe, jer ona predstavlja našu pravu sliku: djece čiste, poslušne, pobožne!... Ugledajmo se u taj uzor! - Ugledale su se u nj i druge djevice i danas uživaju plod svoje kreposti na nebeskim visinama! Tamo su vam sv. Lucija, Agata, Agneza,Cecilija! - Privučene Bogu u životu, jesu i u sreći!”

Kanfanar, 8. prosinca 1946.

SVJEDOČANSTVO

“ ’Sacerdotium [est] crux et martyrium! ’* govorio je jedan svećenik. ...A što znači taj križ? Smrt nama! Smrt svemu onom što je naše, što je pokvareno! ‘Vivo ego, non iam ego! Vivit vero in me Christus! ’ [Ja živim, ali ne živim više ja; već u meni živi Krist.] Martyrium znači svjedočanstvo!”

*Duhovni dnevnik,
Razmatranje djeci [sjemeništarcima],
Pazin, 6. ožujka 1947.*

* Svećeništvo [jest] križ i mučeništvo

PROLAZNO I NEPROLAZNO

“Za njih [apostole] bila je sporedna stvar spasiti tijelo. Glavna je bila duša! Oni su se hrabro borili za Krista. Danas uživaju plaću pravednika!

...I mi imamo dušu koju moramo dnevno čistiti, da se tako spasimo. Svima je ta dužnost: i djetetu, i mlađiću i djevojci, i mužu i ženi.

Sve prolazi i proći će: ono što je stalno je smrt za svakoga čovjeka, iza smrti sud, pa, po zaslugama, ili pakao ili raj.”

Kanfanar, Sv. Filip i Jakov, 3. svibnja 1946.

O LJUBAVI I ŽRTVI

“Ljubav možemo prevesti ovako: ljubav je žrtva.”

Kanfanar, 10. kolovoza 1946.

POZIV NA MOLITVU

“Bog nam je dao moć govora zato da ga iskoristimo na onaj način, kako Bog hoće... A mi pravo govorimo kada Boga hvalimo, častimo, slavimo. Kad našim riječima, koje odgovaraju našem nutarnjem raspoloženju, priznajemo Boga za svojeg Vrhovnog Gospodara kojemu služimo, kojega volimo. A kada to činimo? Kad se Bogu molimo. Molitva je svako djelo učinjeno Bogu na čast, bilo tjelesno ili duševno. Molitva je uzdizanje našeg razuma ili pameti k Bogu. Molitva je tada kad se čovjek udalji od ovih zemaljskih stvari i od ljudi te se uzdiže k Bogu i s njime razgovara.

... Ta molitva može biti i samo unutarnja, ali i izvanska; ova se pokazuje u ‘formulama’ obrascima. Možemo imati posebne načine ili obrasce molitve, kao što je ona prekrasna formula, čista molitva, koju nas je naučio sam Isus Krist:

‘Oče naš, koji jesi na nebesima...’

Bog je stvorio tijelo i dušu. Oboje moraju Bogu služiti pa bilo gdje se nalazili i bilo u kakvom su poslu.

... I najsitnije djelo naše, ako je k Bogu upravljeno, ima vrijednost te postaje molitva.

Dakle, treba da je prisutna nakana. Na početku svakoga dana. A kako? “Sve što budem danas činio, neka bude Tebi na čast!” - To je lako i svatko od nas može to učiniti. Od tada cijelo naše djelovanje jest uređeno i određeno za službu Božju. Sveti Pavao poručuje:

‘Ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite’ (1 Kor 10, 31).

Razumije se: Bogu je na čast samo ono što je dobro!...

Za koga se moliti? - Za sebe najprije. A i za druge! Za našeg bližnjega. Za onoga koji je dobar, ali i za onoga koji je zao.

Da li pomaže molitva? - Sve je obećano molitvi:

‘Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište prima; i tko traži nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se’ (Mt 7,7). Potrebno je da se molitva upravlja osobito za one koji ne služe Bogu: za grješnike. Da se zadovolji za njihov grijeh i da se izmoli milost obraćenja i spasenja. - Molimo i molimo!’

Baderna, 1944.

Miroslav Bulešić - mladomisnik

SPREMNOST ZA MUČENIŠTVO

“Ovdje [nekako] životarimo, ako smatramo [gleđamo na] život s naravnog i individualnog stanja. Visimo na koncu i nad jamom svi. Gore kod Zvonka [Brumnića, Tinjan] i Polde [Jurce, Trviž] i drugih položaj je još gori. - Meni su bili zastrašili i osudili [me] ovi naši, poslije su se ispričali. Dokle smo, smo. Glavno je da vršimo svoju dužnost i da ne izgubimo glavu za koju bedastoću zemaljsku, već za važnu stvar nebesku...”

Pismo I. Paviću, Baderna, 27. svibnja 1944.

“Bože moj, što se tu događa. Kako je velika Tvoja pravednost, a neizmjerno Tvoje milosrđe. Vidiš moju zapuštenu župu. Neka ne dođe na nju Tvoja prestroga kazna...

A mene, moj Bože, ako je Tvoja volja, prištedi da budem u Tvojim rukama oruđe da se širi Tvoja ljubav i nakana. Ako me hoćeš k sebi, evo me pripravna. Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost i ako me ti učiniš dostoјnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude volja Tvoja. Daj da ne smalakšem nipošto. Daj da ne skrenem krivim putem. Daj mi srčanosti da Tebe navještam tužnom mi narodu...

Ako bi to morao biti moj zadnji spis: svima pitam oproštenje i svima opraštam. Želim umrijeti samo za slavu Božju i spasenje duše moje i mojih vjernika...”

Duhovni dnevnik, Baderna, 22. ožujka 1944.

“Možda će me pogoditi koja kugla vaših sinova. Ne bojim se ničega. Znajte da i ako radi vaših tužba izgubim i glavu, ja ču za vas sve žrtvovati, za vaše obraćenje i vašu sreću. Savjest me ne prekorava da nisam učinio svoju dužnost. A tu svoju dužnost vršit ču do kraja. [Svoju dužnost] u ničemu neću propustiti, i za nikoju cijenu neću prodati svoju vjeru i svoje poštovanje. Bez straha ču kazati svakome ono što je pošteno i ono što nije pošteno. Po tim ču načelima uvijek živjeti. A to su načela Kristova. Kud i kako je On išao, onuda i onako idem i ja ...”

Propovijed, Baderna, Božić, 25. prosinca 1944.

“Tužili su me da sam prestrog. Nisam. Želim da moji župljani Tebi, Bože, služe...
Drugi su me mrzili, imali volju i želju da me smaknu.
U Tvojim sam rukama...Neka bude volja Tvoja. Daj
mi jakost da ustrajem. Ako hoćeš moj život, ne štedi
me!...”

Duhovni dnevnik, Baderna, 30. svibnja 1945.

“Ja želim, ako je Tvoja volja, čim prije doći k Tebi.”

Duhovni dnevnik, Pazin, 24. lipnja 1947.

Velečasne gospodine!

Nakoniti vam je, sasudom Zborni strovst.
Katedarsku tekuju, koja bi morala voditi trigu
za vjeronauk u prim školama. Birote li bi mogli
stupiti u tu tekuju? Ja misljam, da bi trebalo, i da
ecte pice rote učili mania, narocito, poslednja dječka
svogje parvete i upute u kateh. djelovanju.

Čekajući Vaš odgovor, i pozdravljajući

Pazin, dan 17.5. 1947.

jeranjan kij dr. Žahrač.
M. Š. Bulić

Faksimil pisma I. Paviću

KRONOLOGIJA

Važniji datumi uz život sluge Božjega Miroslava Bulešića

- 1920., 13. svibnja: rođen je u selu Čabrunići, župe Svetvinčenat
1931. u jesen: ušao je u sjemenište u Kopru
1939. u lipnju: završio je gimnaziju i položio u Kopru maturalni ispit
1939. u listopadu: započeo je bogoslovski studij u Gorici; na poziv biskupov (od 11. 11.1939.) pošao je na studij u Rim te se upisao na Papinsko sveučilište "Gregoriana"
- 1943., 11. travnja: Miroslav Bulešić primio je u Svetvinčentu svećenički red, dva tjedna potom slavio je mladu misu
1943. u rujnu: biskup je poslao vlč. Bulešića na ispmoć župniku u Badernu, a od 1. 11. vlč. Miro dobio je dekret upravitelja te župe
1943. - 1945. : kroz dvije godine bio je upravitelj župe Baderna
1944. - 1945. : najteže ratno vrijeme; vlč. Miro više puta prikazao je svoj život Bogu kao žrtvu za vjernike
1945. u jesen: premješten je na novu župu, u Kanfanar
- 1946.: od 30. 3. do 7. 4. održao je u župi s velikim uspjehom sv. misije
1946. početkom rujna: s bogoslovima i svećenicima iz Istre vlč. Miro posjećuje Zagreb i nadbiskupa Stepinca
1946. u rujnu: preuzima službu vice-rektora i profesora Sjemeništa u Pazinu
1947. u lipnju: otvoreno se usprotivio dalnjem popuštanju komunistima u vezi s "petogodišnjim planom"

- 1947., 19. kolovoza: nasilnici "demonstranti" spriječili krizmanje u Tinjanu
- 1947., 23. kolovoza: komunisti spriječili krizmu u Buzetu, no obavljena je krizma u Črnci
- 1947., 24. kolovoza: obavljena krizma u Lanišću; nakon mise provala nasilnika u župnu kuću, umorstvo vlč. Miroslava Bulešića i ranjavanje mons. Ukmara
- 1947., 26. kolovoza: popodne obavljen sprovod vlč. Bulešića u Lanišću
- 1947., 29. 9. - 2. 10. : održano suđenje u Pazinu, osuđen vlč. Cek i suradnici
- 1958., 13. svibnja: preneseno tijelo vlč. Bulešića iz Lanišća u Svetvinčenat
- 1987., 24. kolovoza: u Svetvinčentu svečana proslava 40. godišnjice umorstva vlč. Miroslava Bulešića
- 1997., 24. kolovoza: u Svetvinčentu svečana proslava 50. godišnjice umorstva vlč. Miroslava Bulešića
- 1998., 24. kolovoza: službeno imenovan novi postulator u kauzi za beatifikaciju
- 2000., 28. 3.: u Poreču biskup Ivan Milovan uspostavio službeno biskupijsko sudište za kauzu
- 2003., 11. 4.: u Svetvinčentu svečano preneseni posmrtni ostaci vlč. Miroslava Bulešića iz grobnice na mjesnom groblju u novu grobnicu u župnoj crkvi Navještenja Marijina
- 2004., 11. 9.: zaključen biskupijski postupak za proglašenje sluge Božjega Miroslava Bulešića blaženim

KAZALO

Uvod	7
Pouke i poruke	9
Spremnost za mučeništvo	55
Kronologija	65

Izdaje:

Postulatura sluge Božjega Miroslava Bulešića
Kalpurnija Pizona 4, 52100 Pula • Tel./faks 052 391 989

Odgovara:

Dr. Vjekoslav Milovan

Tiskano 2004.